

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Obedivit Divus Iosephus ut Homo Deo ut Authori naturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Deo in omnibus, Sacerdotibus in divinis, Cæsari, Herodi, Magistratui in Politicis & Civilibus: & obediuit simpliciter absque discussione, celeriter & non ex desidia, hilariter & non ex tristitia aut necessitate. Hæc sunt objecta, partes, & modi veræ ac perfectæ obedientiæ.

SECTIO PRIMA.

Obediuit Divus Josephus ut homo Deo ut Authori naturæ.

- VI. **D**Eus est Author naturæ quia Creator est, etiam & gratiæ quia Redemptor simul & Remunerator: In utroque statu illo ei obediendum, & primò quidem oportet hominem perfecte subijci & acquiescere voluntati ac dispositioni Dei ut est Author naturæ, Rector mundi, in quo ipse est ut homo.
- VII. Hujus status leges nihil aliud sunt quam generales Divinæ Providentiæ & gubernationis effectus, quales sunt ordo & series partium hujus mundi, ortus rerum & occasus, vicissitudines & revolutiones temporum, varietas fortunæ & casuum ejus, qui respectu nostri accidentiæ dicuntur casusq; fortuiti, sed respectu Dei sunt ex proposito voluntatis suæ. Satis est in hanc lucem venisse, ut legibus istis obnoxii simus, pro ut de facto sumus, volentes nolentes: Illud tamen addendum quod etsi illius obnoxium esse sit necessitas inevitabilis, possumus ea nihilominus in bonum convertere, tolerabilia reddere & efficere, ut Cælum nobis valeant: quomodo? per debitam voluntatis nostræ cum divinâ, rectissimâ, justissimâ, & omnipotentissimâ (quæ omnia ista pro nutu suo agit, volvit & revolvit) conformatiōnem.
- VIII. Feram ergo spontè ut dies & noctes sibi succedant, & conatus ac studia mea ista vicissitudine, vel abrumpan & perdant, vel retardent: ut æstas me suo ardore urat, Hyemsque suo rigore, ut tonitru me terreat & fulgur indiscriminatim omnia feriat:

ut pluvia me in itinere perfundat; ut siccitate ager meus arecat: fortunam patiar sine animi dejectione adversam, sine elatione prosperam, sine alteratione abeuntem & redeuntem, miscentem adversa prosperis tristitia lætis: excipiam tranquillus morbos post sanitatem, & dum advenerit, mortem meorum & meam; quia leges sunt quibus mundi Rector suam regit rempublicam: quibus Christianè accinit gentilis Seneca epist. 104. *Nubilo, inquit, serena succedunt, turbantur maria cum quieverint, stant invicem venti: noctem dies sequitur, pars cæli conjurget, pars mergitur, contrariis rerum aternitas constat: ad hanc legem noster animus aptandus est, hanc sequatur, huic pareat, & quacumque sunt debuisse fieri putet, nec velit objurgare naturam: optimum est pati quod emendare non possis, & Deum, quo Authore cuncta proveniunt, sine murmuratione comitari: & hic est magnus animus qui se Deo tradidit, at contra ille pusillus ac deneger, qui oblectatur, & de oratione mundi malè existimans, emendare mavult Deos quam se. Quid christianius si tamen addideris quæ adhuc idem Seneca epist. 86. *Non ex ebore statuum Phidias sciebat facere simulachra, faciebat ex are: si marmor illi, si adhuc vilior em materiam obtulisses, fecisset quale ex illâ fieri optimum posset, sic sapiens virtutem si licebit, in divitiis explicabit, si minus in paupertate: si poterit in patria, si minus in exilio: si poterit, Imperator: si minus miles: si poterit, integer, si minus debilis. Quancumq; fortunam acciperit aliquid ex illâ memorabile faciet.**

IX. Quis in hoc ordine Divo Josepho in obedientiâ æquiparandus? securus est ille Deum quâcumque libuit ducentem: sed ducentem quâ? non per arenam, sed per lutosa, non per plana, sed per salebrosa: non per mollia, sed per aspera. Quis talem fortunam qualem ille expertus est, & animo tam pacato & tranquillo? *Ita affecti sumus, inquit Seneca lib. de consol. ad Helviam, ut nihil apud nos æquè magnam admirationem occupet, quam homo fortiter miser, & spectaculum sit dignum ad quod respiciat intentus operi suo Deus, vir fortis cum malâ fortunâ compositus. Ecce tibi Divum Josephum, si nullus unquam, talem,*

talem, cum malâ fortunâ luctantem, & eluctantem, filium Regum, pauperem & contentum.

X. Non fecit ille ut plerique nostrum quibus nihil in ore frequentius quàm istud, *Fiat voluntas tua sicut in celo & in terris* & nihil minus in corde. Quotus quisque enim nostrum est, qui hoc dicens non faciat sicut ille, qui amico suo preciosum monile offerens, precibusque diu instans, ut accipiat, illo manum ad oblatum porrigente suam ipse protinus retrahit: Non ita, inquam, Divus Iosephus, qui, & ore continuo verfabat illa verba *Fiat in me voluntas tua*, referente Sanctâ Brigittâ lib. 6. Revelat. cap. 59. ita & mente ad illam se perfectissimè obtulit, & per omnia ac semper paratus exitit: flexanimis Deo ad eò, ut quocumque volebat duceret statim: voluit ipsum ex Rege pauperem, dixit ille animo prono, volenti & demisso, fiat: Voluit illum laborare, laboravit; sudare, sudavit; algere, alsit; peregrinari, peregrinatus est; exulare, exulavit; contemptibilem esse, gavitus est.

XI. In hoc etiam ordine Mors ipsius ferriò observanda. Sanctus Pater noster & Dei Propheta Elias ante Christum optavit mortem pertæsus vitam: alii Sancti etiam eam optaverunt, sed ideò quia positi procul à Christo optabant vivere cum illo: Sed tu, ò Patriarcharum Sanctissime! qui vivebas hic cum eo, quomodo voluisti mori, & sic separari ab illo? Apostolus Paulus ad Philipp. cap. 1. cupit dissolvi ut esset cum Christo qui erat in celo, sed tu qui es hic cum illo cupis dissolvi & esse ab illo, ejusque suavissimâ quâ fruebaris præsentia privari: quid hoc est? Certè duas in isto Sanctissimo Viro distinguere debemus voluntates adversum se colluctantes, voluntatè scilicet manendi & fruendi Christo, & voluntatem obtemperandi Divinæ Providentiæ & dispositioni, ac sic moriendi, & discedendi ab eo: In primâ, erat delectatio summa, quâ perfundebatur in præsentia Filii sui & Sponsæ suæ: In secundâ, nihil nisi Divinum beneplacitum, non enim tunc adhuc patebat aditus ad Regna Cælorum, sed descensurus erat ad Sanctorum lymbum Patrum,

ibi que mansurus, donec ascenderet cum Filio suo, cælo ipsius morte referato: Et licet ex dispositione Dei deberet tunc mori, poterat tamen à Filio suo, qui etiam vitâ functos excitat, ob sublimissima sua apud ipsum merita dispensationem obtinere & prorogationem, quam tamen nec petere voluit: sed considerato hanc esse Dei voluntatem, ut tunc moreretur, huic divino pleneplacito se conformans fecit ut voluntas prima in se cederet secundæ, & sic sublimissimè conformavit se voluntati divinæ.

SECTIO II.

Obedivit Divus Iosephus ut Fidelis Deo ut Authori Gratia.

Secundò debet unusquisque hominum ut fidelis in Ecclesiâ, obedire Deo ut gratiæ Authori & Consummatori: debet, inquam, Sanctæ Religionis quam proficetur scita ac Leges amplecti: quæ antiquiserant lex scripta, nobis Evangelium & Ecclesiæ mandata. Christianus es, vide ne nomen vacuum & inane portes: ah quale crimen in fundo Christi, hoc est animâ Baptismi obligatâ caractere, stygis imperium erigere. Quale crimen in Ecclesiâ Sacrosanctis Mysteriis participare, Angelicæ Mensæ accumbere, & ad instar dæmonum procarî? lege Christianum dici, & moribus esse Scytham?

Mandatis ab his nunquam Divus Iosephus ne vel latum unguem discessit unquam: nec in his solum religiosa ejus Obedientia explorata est, sed etiam in aliis extraordinariis ac quidem maximè arduis & difficilibus probata.

Docent Medici filios nasci cum inclinatione vehementi ad illa, ad quæ eorum parentes cogitabant & quibus afficiebantur tempore generationis eorum: Atqui dum generabatur Divus Iosephus, parentes ex quibus genitus est, non agebant ex libidine, sed ex studio & voluntate obtemperandi legi Dei: genitus est enim ut diximus in

Ggg 2 supe.

XII

XIII

XIV